

Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 6: Από την αρχή μέχρι το τέλος του κόσμου (4 δίωρα)

IV. Όταν ανοίγουν τα μάτια των ανθρώπων

- i. «Ποιος είναι ο τρίτος που περπατεί πάντα στο πλάι σου;», (Τ. Σ. Έλιοτ, *Η έρημη χώρα*)

“Ποιός είναι ο τρίτος που περπατεί πάντα
στο πλάι σου;
Όταν μετρώ, είμαι μονάχα εγώ και εσύ και συ μαζί μου
Μα όταν κοιτάζω εμπρός τον άσπρο δρόμο
Υπάρχει πάντα κάποιος που περπατεί στο πλάι
σου
Γλιστρώντας τυλιγμένος σε καστανό μανδύα,
κουκουλωμένος
Αν είναι άντρας αν είναι γυναίκα δεν το ξέρω
- Μ’ αυτός εκεί ποιος είναι απ’ τ’ άλλο πλάι σου; “

**απόσπασμα από το κομμάτι
«Τι είπε ο Κεραυνός»
του έργου « Η Έρημη Χώρα»**

- ii. «Αυτών δε διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί και επέγνωσαν αυτόν»: Στην πορεία προς Εμμαούς (Λκ 24, 13-35)

Η πορεία στους Εμμαούς (Μκ 16,12-13)

¹³Την ίδια μέρα, δύο από τους μαθητές του Ιησού πήγαιναν σ’ ένα χωριό που απέχει εξήντα στάδια από την Ιερουσαλήμ και λέγεται Εμμαούς. ¹⁴Αυτοί μιλούσαν μεταξύ τους για όλα όσα είχαν συμβεί. ¹⁵Καθώς μιλούσαν και συζητούσαν, τους πλησίασε ο ίδιος ο Ιησούς και βιάδιζε μαζί τους. ¹⁶Τα μάτια τους όμως εμποδίζονταν, έτσι που να μην τον αναγνωρίζουν. ¹⁷Ο Ιησούς τους ρώτησε: «Για ποιο ζήτημα μιλάτε μεταξύ σας τόσο έντονα, έτσι που περπατάτε σκυθρωποί;» ¹⁸Ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του αποκρίθηκε: «Μονάχος ζεις εσύ στην Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες τα όσα έγιναν εκεί αυτές τις μέρες;» ¹⁹«Ποια;» τους ρώτησε. «Αυτά», του λένε, «με τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που ήταν προφήτης δυνατός σε έργα και σε λόγια ενώπιον του Θεού και ολόκληρου του λαού. ²⁰Πώς τον παρέδωσαν οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας να καταδικαστεί σε θάνατο και τον σταύρωσαν. ²¹Εμείς ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που έμελλε να ελευθερώσει το λαό Ισραήλ. Αντίθετα, είναι η τρίτη μέρα σήμερα από τότε που έγιναν αυτά και δεν έχει συμβεί τίποτα. ²²Επιπλέον, μας αναστάτωσαν και μερικές γυναίκες από τον κύκλο μας. Πήγαν πρωί πρωί στον τάφο ²³και δε βρήκαν το σώμα του. Ήρθαν λουπόν και μας έλεγαν ότι είδαν οπτασία αγγέλων, οι οποίοι τους είπαν ότι αυτός ζει. ²⁴Τότε μερικοί από τους δικούς μας πήγαν στο μνήμα και διαπίστωσαν τα ίδια που έλεγαν και οι γυναίκες, αυτόν όμως δεν τον είδαν». ²⁵Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ανόητοι, που η καρδιά σας αργεί να πιστέψει όλα όσα είπαν οι προφύτες. ²⁶Αυτά δεν έπρεπε να πάθει ο Μεσσίας και να δοξαστεί;» ²⁷Και αρχίζοντας από τα βιβλία του Μωυσή

και όλων των προφητών, τους εξήγησε όσα αναφέρονταν στις Γραφές για τον εαυτό του.

²⁸Όταν πλησίασαν στο χωριό που πήγαιναν, αυτός προσποιήθηκε πως πηγαίνει πιο μακριά.²⁹ Εκείνοι όμως τον πίεζαν και του έλεγαν: «Μείνε μαζί μας, γιατί πλησιάζει το βράδυ και η μέρα ήδη τελειώνει». Μπήκε λοιπόν στο χωριό για να μείνει μαζί τους.³⁰ Την ώρα που κάθισε μαζί τους για φαγητό, πήρε το ψωμί, το ευλόγησε και, αφού το έκοψε σε κομμάτια, τους έδωσε.³¹ Τότε ανοίχτηκαν τα μάτια τους και κατάλαβαν ποιος είναι. Εκείνος όμως έγινε άφαντος.³² Είπαν τότε μεταξύ τους: «Δε φλεγόταν η καρδιά μας μέσα μας, καθώς μας μιλούσε στο δρόμο και μας ερμήνευε τις Γραφές;»³³ Την ίδια ώρα σηκώθηκαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ. Εκεί βρήκαν συγκεντρωμένους τους έντεκα μαθητές και όσους ήταν μαζί τους,³⁴ που έλεγαν ότι πραγματικά αναστήθηκε ο Κύριος και φανερώθηκε στο Σίμωνα.³⁵ Τους εξήγησαν λοιπόν κι αυτοί τα όσα τους είχαν συμβεί στο δρόμο και πώς τον αναγνώρισαν όταν τεμάχιζε το ψωμί.

iii. Στο κοινό τραπέζι της Θείας Λειτουργίας «Τότε πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό» (Α΄ Κορ 13, 11-12)

«¹¹Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού. ¹²Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη: τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε το Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει.»

Η Θεία Λειτουργία το Δώρο του Θεού

Στο βίντεο (https://www.youtube.com/watch?v=OM1mF_1Shbg) γίνεται ερμηνεία και επεξήγηση των τελουμένων κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας

Επιπλέον υλικό:

Γεώργιος Δροσίνης

Τι λοιπόν, της ζωής μας το σύνορο
θα το δείχνη ένα ορθό κυπαρίσσι;
Κι' από ό,τι είδαμε, ακούσαμε, αγγίσαμε
τάφου γή θα μας έχη χωρίση;
Ό,τι αγγίζουμε, ακούμε και βλέπουμε
τούτο μόνο ζωή μας το λέμε;
Κι' αυτό τρέμουμε μήπως το χάσουμε
καί χαμένο στους τάφους το κλαίμε;
Σ' ο,τι αγγίζουμε, ακούμε και βλέπουμε
της ζωής μας ο κόσμος τελειώνη;
Τίποτ' άλλο; Στερνό μας απόριμμα
τό κορμί που πετιέται και λυώνη;
Κάτι ανέγγιχτο, ανάκουστο, αθώρητο
μήπως κάτω απ' τους τάφους ανθίζη;

Κι'ό,τι μέσα μας κρύβεται αγνώριστο
μήπως πέρα απ' τον τάφο αρχίζη;
Η ψυχή ταξειδεύτρα μεσ' τ'άπειρο
σταλαμίδα νερού μήπως μοιάζη;
που ανεβαίνη στα νέφη απ' τα πέλαγα
κι'απ'τα νέφη στους κάμπους σταλάζη;
Μήπως ο,τι θαρρούμε βασίλεμμα
γλυκοχάραμα αυγής είναι πέρα;
Κι'αντί ν'άρθη μια νύχτα αξημέρωτη
ξημερώνει μιά αβράδυαστη μέρα;
Μήπως είναι η αλήθεια στο θάνατο;
Κι'η ζωή μήπως κρύβη την πλάνη;
Ό,τι λέμε πως ζη μήπως πέθανε
κι'είναι αθάνατο ο,τι έχει πεθάνει;

«Μελοποιημένο το ποίημα: <https://www.youtube.com/watch?v=skZ8NyhBwBM>»

« Η Τελική Κρίση »

Όταν θα έλθει η φρικτή Δευτέρα Παρουσία
Θα φτάσει ο Φιλάνθρωπος μ' αγγέλων συνοδεία.
Σε θρόνο μεγαλοπρεπή ο Κρίνων θα καθίσει
Και ως Ποιμένας δίκαιος τα έθνη θα χωρίσει.
Τα πρόβατα εκ δεξιών Αυτού θα κατατάξει
Ενώ εξ ευονύμων Του τα ερίφια θα εντάξει.
Και θα καλέσει με φωνή όλους τους σωζομένους
Τους άξιους απ' το Θεό και τρισευλογημένους.
«Στην Βασιλεία εισέλθετε δίκαια του Πατρός μου
Που ετοιμάστηκε για εσάς απ' την αρχή του κόσμου.
Γιατί μου δώκατε ψωμί να φάω όταν πεινούσα,
Ενδύματα όταν μου έλειπαν, νερό όταν διψούσα.
Με είδατε στη φυλακή που ήμουν κρατημένος,
Στο σπίτι σας με βάλατε και ας υπήρξα ξένος.
Και όταν στης αρρώστιας τον κράββατο βρισκόμουν
Βοήθεια μου προσφέρατε που τόσο χρειαζόμουν.»
Και τότε εκείνοι θα του πουν γεμάτοι απορία
«πότε σου κάναμε Χριστέ τέτοια ευεργεσία;»
«Εφόσον ποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου
Συνάμα εμποιήσατε προς όφελος δικόν μου.»
Κι αφού σοφά αποκριθεί προς τους αξιομένους
Θα εκδιώξει με φωνή μακριά τους κολασμένους.
«Υπάγετε εις την φωτιά εσείς κατηραμένοι
Που ο διάβολος κι οι δαίμονες έχουν ετοιμασμένη.
Γιατί ψωμί δε δώκατε όταν εγώ πεινούσα,
Ρούχα όταν μου έλειπαν, νερό όταν διψούσα.
Στη φυλακή δεν ήλθατε που ήμουν κρατημένος,

Με διώξατε απ' την πόρτα σας γιατί υπήρξα ξένος.
Ούτε κοντά μου ήλθατε σαν βρέθηκα σ' ανάγκη
Και βάσανα υπέμενα στου πόνου το κρεβάτι.»
«Πότε σε είδαμε Χριστέ;» εκείνοι θα του πούνε
«και δε Σε πλησιάσαμε κοντά Σου να βρεθούμε;»
«Αφού δε βοηθήσατε τον ταπεινό αδελφό σας
Τίποτε δεν ποιήσατε στον Πλάστη και Θεό σας.»
Και με τα λόγια του Χριστού εκείνοι θα διωχθούνε
Εις την αιώνια κόλαση για να τιμωρηθούνε.
Ενώ οι δίκαιοι θα γευθούν Ζωή τη μακαρία
Λαμβάνοντας απ' το Θεό ουράνια ευλογία.

(ποίημα Σελίμου Π. εκ της ποιητικής κυψέλης - Παραβολική Κατήχησις)

Τα χέρια τ' αδειανά

Είδα αυτό το όνειρο:

Ένας άνθρωπος παρουσιαζόταν στο κριτήριο του Κυρίου:
"Κοίταξε, Θεέ μου ", του έλεγε· "τήρησα τον νόμο σου ",
δεν έκανα τίποτε το αισχρό, κακό ή αντίθρησκο.
Κύριε, τα χέρια μου είναι καθαρά ".
- "Ασφαλώς, ασφαλώς", του απαντούσε ο καλός Θεός...
"αλλά είναι άδεια ".

Ραούλ Φολλερώ Γάλλος ανθρωπιστής και ιεραπόστολος του 20ού αι.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ένας ασκητής βλέποντας την αδικία πού υπάρχει στον κόσμο προσευχόταν
στο Θεό και του ζητούσε να του αποκαλύψει το λόγο που δίκαιοι και ευλαβείς
άνθρωποι δυστυχούν και βασανίζονται άδικα, ενώ άδικοι και αμαρτωλοί
πλουτίζουν και αναπαύονται.

Ενώ προσευχόταν ο ασκητής να του αποκαλύψει ο Θεός το μυστήριο, άκουσε φωνή
που του έλεγε:

- Μη ζητάς εκείνα που δε φτάνει ο νους σου και η δύναμη της γνώσης σου.

Ούτε να ερευνάς τα απόκρυφα, γιατί τα κρίματα του Θεού είναι άβυσσος.

Αλλά, επειδή ζήτησες να μάθεις, κατέβα στον κόσμο και κάθισε σ' ένα μέρος και
πρόσεχε αυτά που θα δεις, για να καταλάβεις από τη μικρή αυτή δοκιμή, ένα μικρό
μέρος από τις κρίσεις του Θεού.

Θα γνωρίσεις τότε ότι είναι ανεξερεύνητη και ανεξιχνίαστη η προνοητική
διακυβέρνηση του Θεού για όλα.

Ο γέροντας, όταν τ' άκουσε αυτά, κατέβηκε με πολλή προσοχή στον κόσμο κι
έφτασε σ' ένα λιβάδι που το διέσχιζε ένας πολυσύχναστος δρόμος.

Εκεί κοντά ήταν μία βρύση κι ένα γέρικο δέντρο, στην κουφάλα του οποίου μπήκε ο
γέροντας και κρύφτηκε καλά.

Μετά από λίγο πέρασε ένας πλούσιος πάνω στο άλογό του. Σταμάτησε για λίγο στη βρύση, για να πιει νερό και να ξεκουραστεί.

Αφού ξεδίψασε, έβγαλε από την τσέπη του ένα πουγκί με εκατό φλουριά και τα μετρούσε.

Όταν τελείωσε το μέτρημα, θέλησε πάλι να τα βάλει στη θέση τους. Χωρίς όμως να το καταλάβει, το πουγκί έπεσε στα χόρτα.

Έφαγε, ξεκουράστηκε, κοιμήθηκε και μετά καβαλίκεψε το άλογο κι έφυγε χωρίς ν' αντιληφθεί τίποτα για τα φλουριά.

Μετά από λίγο ήρθε άλλος περαστικός στη βρύση, βρήκε το πουγκί με τα φλουριά, το πήρε κι έφυγε τρέχοντας μέσ' απ' τα χωράφια.

Πέρασε λίγη ώρα και φάνηκε άλλος περαστικός. Κουρασμένος, όπως ήταν, σταμάτησε κι αυτός στη βρύση, πήρε λίγο νεράκι, έβγαλε και λίγο ψωμάκι από ένα μαντήλι και κάθισε να φάει.

Την ώρα, που ο φτωχός εκείνος έτρωγε, φάνηκε ο πλούσιος καβαλάρης εξαγριωμένος, με αλλοιωμένο το πρόσωπο από οργή, και όρμισε επάνω του. Με θυμό φώναζε να του δώσει τα φλουριά του. Ο φτωχός, μη έχοντας ιδέα για τα φλουριά, διαβεβαίωνε με όρκους πως δεν είδε τέτοιο πράγμα.

Εκείνος όμως, όπως ήταν θυμωμένος, άρχισε να τον δέρνει και να τον χτυπά, μέχρι που τον θανάτωσε.

Έψαξε μετά όλα τα ρούχα του φτωχού, δεν βρήκε τίποτα και έφυγε λυπημένος.

Ο γέροντας εκείνος τα έβλεπε όλα αυτά μέσα απ' την κουφάλα και θαύμαζε.

Λυπόταν πολύ κι έκλαιγε για τον άδικο φόνο που είδε και προσευχόμενος στον Κύριο, έλεγε:

Κύριε, τι σημαίνει αυτό το θέλημά Σου; Γνώρισε μου, Σε παρακαλώ, πώς υπομένει η αγαθότητα Σου τέτοια αδικία.

Άλλος έχασε τα φλουριά, άλλος τα βρήκε κι άλλος άδικα φονεύθηκε!

Ενώ ο γέροντας προσευχόταν με δάκρυα, κατέβηκε ο Άγγελος Κυρίου και του είπε:

Μη λυπάσαι, γέροντα, ούτε να σου κατοφάνεται και να νομίζεις ότι όλα αυτά γίνονται τάχα χωρίς θέλημα Θεού.

Αλλά απ' αυτά πού συμβαίνουν, άλλα γίνονται κατά παραχώρηση, άλλα για παιδείυση κι άλλα κατά οικονομία.

Άκουσε λοιπόν:

Αυτός που έχασε τα φλουριά είναι γείτονας εκείνου που τα βρήκε.

Ο τελευταίος είχε ένα περιβόλι αξίας εκατό φλουριών. Ο πλούσιος, επειδή ήταν πλεονέκτης, τον εξανάγκασε να του το δώσει για πενήντα φλουριά.

Ο φτωχός εκείνος, μη έχοντας τι να κάνει, παρακαλούσε το Θεό να κάνει την εκδίκηση. Γι' αυτό και οικονόμησε ο Θεός και του τα έδωσε διπλά.

Εκείνος, πάλι, ο φτωχός, ο κουρασμένος, που δεν βρήκε τίποτα και φονεύτηκε άδικα, είχε κάνει μια φορά φόνο.

Μετανόησε όμως ειλικρινά και σ' όλη την υπόλοιπη ζωή του τα έργα του ήταν χριστιανικά και θεάρεστα.

Διαρκώς παρακαλούσε το Θεό να τον συγχωρέσει για το φόνο που διέπραξε και συνήθιζε να λέει:

«Θεέ μου, τέτοιο θάνατο πού έδωσα, ίδιο να μου δώσεις!».

Βέβαια, ο Κύριός μας τον είχε συγχωρέσει από την πρώτη στιγμή πού εκδήλωσε τη μετάνοιά του.

Συγκινήθηκε όμως ιδιαίτερα από το φιλότιμο του παιδιού του, το οποίο όχι μόνο φρόντιζε για την τήρηση των εντολών του, αλλά ήθελε και να πληρώσει για το παλιό του φταίξιμο.

Έτσι δεν του χάλασε το χατίρι, επέτρεψε να πεθάνει με βίαιο τρόπο - όπως του το είχε ζητήσει - και το πήρε κοντά Του, χαρίζοντας του μάλιστα και λαμπρό στεφάνι γι' αυτό του το φιλότιμο!

Ο άλλος, τέλος, ο πλεονέκτης, που έχασε τα φλουριά κι έκανε το φόνο, θα κολαζόταν για την πλεονεξία και τη φιλαργυρία του.

Το άφησε λοιπόν ο Θεός να πέσει στο αμάρτημα του φόνου για να πονέσει η ψυχή του και να έρθει σε μετάνοια.

Με την αφορμή αυτή αφήνει τώρα τον κόσμο και πάει να γίνει καλόγερος! Λοιπόν, πού, σε ποια περίπτωση, βλέπεις να ήταν άδικος ή σκληρός και άπονος ο Θεός;

Γι' αυτό στο εξής να μην πολυξετάζεις τις κρίσεις του Θεού, γιατί Εκείνος τις κάνει δίκαια και όπως ξέρει, ενώ εσύ τις περνάς για άδικες.

Γνώριζε επίσης ότι και πολλά άλλα γίνονται στον κόσμο με το θέλημα του Θεού για λόγους που οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν.

Κι έτσι το σωστό είναι να λέει ο καθένας:
«Δίκαιος ει Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου.»

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

«Θα σου δείξω την κόλαση», είπε ο Κύριος σ' έναν ραβίνο και τον οδήγησε σε ένα δωμάτιο που είχε στη μέση ένα μεγάλο στρογγυλό τραπέζι. Οι άνθρωποι που κάθονταν γύρω απ' το τραπέζι ήταν πεινασμένοι και απελπισμένοι. Στη μέση του τραπεζιού βρισκόταν ένα τεράστιο καζάνι με νόστιμο φαγητό που μύριζε καταπληκτικά, ώστε το στόμα του ραβίνου γέμισε σάλιο.

Όσοι κάθονταν στο τραπέζι κρατούσαν από ένα κουτάλι με πολύ μακρύ χέρι. Παρόλο που τα κουτάλια έφταναν ίσα - ίσα το καζάνι, τα χερούλια τους ήταν πιο μακριά απ' τα μπράτσα των ανθρώπων που τα κρατούσαν: έτσι κανένας τους δεν μπορούσε να φάει, γιατί του ήταν αδύνατον να φέρει το φαγητό ως τα χείλη του. Ο ραβίνος είδε ότι η δυστυχία τους ήταν πραγματικά τρομερή.

«Τώρα θα σου δείξω τον Παράδεισο», είπε ο Κύριος, και μπήκαν σ' ένα άλλο δωμάτιο, ακριβώς το ίδιο όπως το πρώτο. Κι εκεί υπήρχε το ίδιο μεγάλο στρογγυλό τραπέζι, το ίδιο καζάνι με φαγητό. Οι άνθρωποι εδώ, όπως και οι προηγούμενοι, κρατούσαν τα ίδια κουτάλια με μακριά χερούλια-εδώ όμως όλοι ήταν καλοφαγωμένοι και παχουλοί, γελούσαν και συζητούσαν.

Ο ραβίνος δεν καταλάβαινε.

«Είναι απλό, αλλά απαιτεί μια συγκεκριμένη ικανότητα», είπε ο Κύριος.

«Σ' αυτό το δωμάτιο, βλέπεις, έμαθαν να ταΐζουν ο ένας τον άλλον».

Σχετικό Βίντεο με οπτικοποιημένη την παραπάνω ιστορία:

<https://www.youtube.com/watch?v=ghU5JEd-XRo>

«Από που πάνε για τον Παράδεισο»

Αντιπρόσωποι 8 θρησκευτικών δογμάτων απαντούν για το αν υπάρχει ζωή μετά το θάνατο : <http://www.enet.gr/?i=news.el.ellada&id=36193>

Δείγματα μουσικής

Κεμάλ

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος
Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις
Συλλογή: Season of love 2
(Ελπίδα και αγώνας για την μεταμόρφωση του κόσμου)
(<https://www.youtube.com/watch?v=1vQLurTrkV8>)

- **Το τραγούδι της ελπίδας** (ενδεικτικά: <http://www.youtube.com/watch?v=f-3Gkvs7VLE>)

Στίχοι Νανά Νικολάου
Τραγουδήθηκε από την παιδική χορωδία Τυπάλδου

Σήμερα σ' ένα ποίημα πάτησα
στον έβδομο ουρανό περπάτησα
ένα αερόστατο και μια οβίδα
της φαντασίας ήταν ή τα είδα.

Εσείς που ακούτε το τραγούδι αυτό
μαζί μας πείτε τούτο το σκοπό
σαν τη βροχή, το κύμα, το αηδόνι
να το ακούει η πίκρα και να λιώνει.

Μην κλείνεις την ειρήνη στο ντουλάπι
απ' το σεντούκι βγάλε την αγάπη
μια ιστορία νέα θ' ανατείλει
μ' ένα χαμόγελο γλυκό στα δυο της χείλη.

Αν οι μεγάλοι θέλουν να σκοτώνουν
τα όνειρά μας να τα μαχαιρώνουν
μύθοι και ήρωες θ' αρθούνε πάλι
να τ' ακουμπήσουν απαλά στο προσκεφάλι.
(Αφιερωμένο στα απορημένα βλέμματα των παιδιών από τη Βοσνία)

Δώδεκα παιδιά

Στίχοι: Δημήτρης Χριστοδούλου, Μουσική: Μάνος Λοΐζος, Πρώτη εκτέλεση: Κώστας Σμοκοβίτης

Δώδεκα παιδιά στους δρόμους, δώδεκα παιδιά,
πήραν τη βροχή στους ωμούς, δώδεκα παιδιά,

κράτησαν ψηλά τον ήλιο, κάνανε το κρύο φίλο,
πήγαν πιο μακριά κι απ' τα πουλιά.

Βρήκαν στην κορφή, την παλιά πληγή,
το χρυσό μαχαίρι του ληστή.

Δώδεκα παιδιά στους δρόμους, δώδεκα παιδιά,
πήραν τη βροχή στους ωμούς, δώδεκα παιδιά,
κράτησαν ψηλά τον ήλιο, κάνανε το κρύο φίλο,
πήγαν πιο μακριά κι απ' τα πουλιά.

Δώδεκα παιδιά στους δρόμους, δώδεκα σπαθιά,
πήραν το Χριστό στους ωμούς δώδεκα παιδιά,
χάραξαν στη γη τους νόμους, άνοιξαν στη νύχτα δρόμους
κι έγινε η αγάπη πιο βαθιά.

Γράψαν μιαν ευχή, να μη ξεχαστεί,
κάτω από το χώμα η γιορτή.

Δώδεκα παιδιά στους δρόμους, δώδεκα σπαθιά,
πήραν το Χριστό στους ωμούς, δώδεκα παιδιά,
χάραξαν στη γη τους νόμους, άνοιξαν στη νύχτα δρόμους
κι έγινε η αγάπη πιο βαθιά.

* * *

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΝΤΕΟ

1. «Η επίσκεψη του Χριστού»
(<https://www.youtube.com/watch?v=LD706WY5Yfw>)
Παρατηρήσεις: Το βίντεο παρουσιάζει το Χριστό «εν ετέρα μορφή» και δικαιολογεί το κριτήριο της Αγάπης.
2. «Δες το πριν πεθάνεις»
(<https://www.youtube.com/watch?v=kTUSZpj9Pp8>)
Παρατηρήσεις: Παρουσιάζετε με ποιο κριτήριο θα γίνει η Κρίση των ανθρώπων
3. «Πώς βλέπει ο βουδισμός το θάνατο και τη γέννηση»
(<https://www.youtube.com/watch?v=PnrQWBR9Y6s>)
Παρατηρήσεις: Ομιλία του γνωστού βουδιστή, υποψήφιου για το Νόμπελ ειρήνης, Θιτς Νατ Χαν για το θάνατο στο Βουδισμό
4. «Η Θιβητιανή βίβλος των νεκρών – Ντοκιμαντέρ»

https://www.youtube.com/watch?v=MOLrx_Utfp4)

Παρατηρήσεις: Το αρχαίο Θιβητιανό βιβλίο αυτό αναφέρεται στο τι συμβαίνει στην συνείδηση κατά τη διάρκεια του θανάτου του φυσικού σώματος και της μετενσάρκωσης και παρέχει οδηγίες για το πως κάποιος κατά τη στιγμή του θανάτου του θα είναι έτοιμος ώστε να ενωθεί με το φως αντί να συνεχίσει τον κύκλο των απανωτών μετενσαρκώσεων.

5. «Το τέλος του κόσμου»

<https://www.youtube.com/watch?v=MkS-9TAFdEc>)

Παρατηρήσεις: Μικρό trailer που παρουσιάζει την κινηματογραφική αντίληξη γύρω από το τέλος του κόσμου

6. «2012 - Είναι ή δεν είναι το τέλος του κόσμου;»

<https://www.youtube.com/watch?v=RdhatF4kV3s>)

<https://www.youtube.com/watch?v=1x01mhlQGn0>)

Παρατηρήσεις: Παρουσιάζονται διάφορα σενάρια καταστροφολογίας και απομυθοποιούνται οι θεωρίες καταστροφής του κόσμου

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

α. Η Τελική Κρίση του Michelangelo

<http://www.wikiart.org/en/michelangelo/the-last-judgement-1541>

β. Caravaggio, Το δείπνο στους Εμμαούς, Duccio di buoninsegna, Emmaus

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Duccio di Buoninsegna Emaus.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Duccio_di_Buoninsegna_Emaus.jpg)

γ. Ο Χριστός εν ετέρα μορφή Πρωτάτο

<http://www.agiazoni.gr/article.php?id=02095556956503897029>

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ (ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ)

<http://photodentro.edu.gr/aggregator/lo/photodentro-lor-8521-5022>

Πώς αξιολογούνται οι άνθρωποι στη Βασιλεία του Θεού (Σταυρόλεξο)

<http://photodentro.edu.gr/v/item/ds/8521/7092>

<http://photodentro.edu.gr/v/item/ds/8521/8899>